

den højtærede Justitsminister nævnede, i Forhold til den Kapital, der skal forrentes? Der er ogsaa den Mulighed, at det har været et Majorat med store Skove, som paa Grund af Skovningspligten har haft ekstraordinære Indtægter, men som har faaet sine Skove stærkt medtaget. Altsaa et Eksempel, der blot rammer disse Tal ud uden nærmere Begrundelse, har overhovedet ikke nogen Værdi og har ganske bestemt og aldeles absolut ingen Værdi, fordi det rammer udover det Omraade, som vi i det hele taget beskæftiger os med. Det kan ramme en hvilken som helst Godsejer, det kan ogsaa ret beset ramme enhver, der overhovedet har haft Krigsfortjeneste.

Jeg var i og for sig ikke forundret over, at jeg af det ærede Medlem fra Odense blev beskyldt for at varetage Godsejernes Interesser. Jeg maa antage, at noget saadant skal vel formodentlig siges fra socialdemokratisk Side, det er, om jeg saa maa sige, et Klaverstykke med obligat Violin, at naar man i saadant Tilfælde skal diskutere med en Konservativ, skal man altid sige, at han varetager Godsejernes Interesser; det tager sig godt ud (*Marott*: Det gør De jo ogsaa). Det ved det ærede Medlem ikke noget om endnu. Jeg har sagt, at vi var fuldkommen villige til at forhandle om disse Lovforslag om Udstykning. Jeg har, hvad man ikke kan tage fejl af, naar man læser min første Tale igennem, erklæret, at det konservative Parti var fuldstændig villigt til at optage en Forhandling om dette. Der har overhovedet ikke været et eneste Punkt, hvor jeg har stillet mig afvisende, jeg har overalt erklæret mig villig til at optage en Forhandling. Kun paa eet Punkt, et Punkt, som det ærede Medlem fra Odense mærkværdigvis ogsaa havde fat i, nemlig med Hensyn til Fideikommisskapitalerne, sagde det ærede Medlem nogle Ord, som jeg ikke i Øjeblikket kan citere, men han nærmede sig i hvert Fald noget til mit Standpunkt; for øvrigt har det radikale Medlem af Landbokommissionen, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Moesgaard-Kjeldsen), ogsaa udtalt sig i lignende Retning med Hensyn til Fideikommisskapitalerne. Det ærede Medlem vil være ude af Stand til at finde noget i mit Standpunkt, hvorved jeg har varetaget Godsejernes Interesser, naar han da ikke vil fremføre det, at jeg som Jurist naturligvis maa tage mig af Retsstandpunktet. Den samme Bemærkning maa jeg gøre til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge). Jeg har ingenlunde advaret mod Udstykning i al Almindelighed, men jeg har ad-

varet mod en alt for hurtig og alt for voldsom Udstykning, og det har jeg gjort af Hensyn til de Farer, som kunde komme netop for de smaa Landbrug ved saadanne Foranstaltninger; jeg har ikke ellers været inde paa de økonomiske Synspunkter; det er noget, der i og for sig ligger udenfor min Ramme.

Jeg havde et Øjeblik tænkt mig overfor det ærede Medlem fra Odense at citere Professor Deuntzers Udtalelser angaaende Successionen: at Succession og Arv er noget ganske forskelligt. Jeg vilde have gjort det, hvis det ærede Medlem havde haft noget som helst, der lignede en Autoritet eller overhovedet et juridisk Navn at stille op, men jeg maa sige, at jeg vilde finde, det var at skyde Spurve med Kanoner at trække Professor Deuntzer frem overfor Hr. Vallø. Det er jo i det hele taget noget, som i juridiske Kredse aldrig har været Tivl underkastet, at Succession og Arv er noget principielt ganske forskelligt. Professor Deuntzer gør oven i Købet den Bemærkning i sin Arveret, at det er ganske urigtigt at behandle Succession i Arveretten, da den ikke har noget med Arv at gøre; den burde egentlig behandles i Tingsretten. Altsaa, Succession og Arv er principielt ganske forskellige. Men jeg vil indrømme, at een Ting er jeg gaaet ud fra i hele min Stilling til denne Sag, og det er, at Danmark er en Retsstat, som nu er i Begreb med at lovgive paa et overordentlig vigtigt Omraade, og derfor forekommer det mig mindre paa krævet, at f. Eks. det ærede 9de Medlem for Hovedstaden (A. C. Meyer) fra dette Sted taler om Revolution; jeg tror oven i Købet, det ærede Medlem nævnede Ordet „Maskingeværer“ — dem har vi jo heldigvis, kan jeg sige, ikke saa forskrækkelig mange af. Men den Slags Argumenter, forekommer det mig, burde ikke fremsættes i en Diskussion om et Arbejde, der dog gerne skulde være et Lovgivningsarbejde. I det hele taget er der fra denne Plads i de senere Dage faldet forskellige Udtalelser i den her af mig nævnte Retning, Udtalelser, som vistnok hellere burde have været usagte. Jeg tror dog, at vi her i Folketinget skal gaa ud fra, som jeg siger, at Danmark er en Retsstat, der er i Begreb med at lovgive. De højtærede Ministre havde i Gaar meget travlt med overfor det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) at tale om Pistolen for Brystet og Bolschevikmanér, og hvad dertil hører, og de var i det hele taget meget forargede. Men maa jeg sige, at naar man paa denne Maade taler om Revolution, og hvad dertil hører, naar det drejer sig om Ordningen af Jordspørgs-